

Christmas 2024 Pastoral Messages

“Світло Різдва” ~ Оригінал роботи Олега Лобурака з Коломиї, Україна. Використано з дозволу художника.
“Light of Christmas” ~ Original work of Oleh Lobourak from Kolomyia, Ukraine. Used with permission of the artist.

Різдво 2024 Пастирські послання

***CHRISTMAS PASTORAL LETTER
OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV***

Most Reverend Archbishops and Metropolitans,
God-loving Bishops, Very Reverend Clergy, Venerable Monastics,
Dearly Beloved Brothers and Sisters,
in Ukraine and throughout the world

...And she gave birth to her firstborn son
and wrapped him in swaddling cloths and laid him in a manger,
because there was no place for them in the inn (Lk 2:7).

Christ is born! Glorify Him!

Beloved in Christ!

The Nativity of Christ envelops us with the invincible power of light and the warmth of God's love! Today, the Son of God is born in a human body, taking on all the experiences of human life: facing poverty, rejection and enmity, the coldness of broken human relationships, and the darkness of human hatred and persecution. God comes exactly where "there is no place for Him," where man has thrown Him out of his life space and the horizon of his own dreams.

On Christmas night, the spiritual darkness created by man through the coldness of his own indifference and sin dissipates before God's light from heaven in the Child Jesus, resting in a manger on hay. Under the angelic chant, "Glory to God in the highest and on earth peace..." the coldness of man's alienation from God and his neighbour transforms into warmth by God's drawing close to man. This is prophesied by the Old Testament prophet Isaiah: "The people who walked in darkness have seen a great light; those who dwelt in a land of deep darkness, on them has light shined" (9:1).

At the same time, God drawing close to man in the Nativity of the Son of God gives rise to an authentic rapprochement of man with man, to authentic reconciliation and peace that comes to us from heaven. In response to God's closeness, which warms and saves life, the shepherds say to each other: "Let us go to Bethlehem!" (cf. Lk. 2:15). They go together, seek out and find Joseph and Mary with the Child lying in the manger. Having seen the Child in the stable cave, as they were foretold, they go out and joyfully tell about the wonder they experienced.

The description of this meeting breathes warmth on us. The Divine Child is for us, Ukrainians, the light of God amidst the darkness of war, the warmth of God's closeness amidst the inhuman alienations of today.

This winter, in Ukraine the enemy wants to turn darkness and cold into weapons of mass destruction, the cheapest in the world! Every night, air attacks of the aggressor methodically destroy our cities and villages, homes and their vital infrastructure, kill civilians. The enemy

seeks to turn a flourishing country into an icy desert, exporting to Ukraine the wasteland of its own Siberia. What he cannot steal, he recklessly destroys; those he is unable to enslave, he kills. Wherever he goes, there is no room for anyone – neither God nor man. How much effort he puts into sowing cold, hunger, darkness, and his own spiritual emptiness! One can boldly say this about him with the words of the prophet David: “Have they no knowledge, all the evildoers who eat up my people as they eat bread and do not call upon the LORD? There they are in great terror, for God is with the generation of the righteous. You would shame the plans of the poor, but the LORD is his refuge” (Ps. 14:4-6).

But despite the uncertainty, anxiety, mourning, and grief, we Ukrainians celebrate Christmas, as our ancestors did from generation to generation, even when we were under the rule of the godless communist regime of the last century. In the hiding places of the Carpathian forests, in exile or secretly in their homes, they lit a Christmas candle as a sign of living faith, as a sign of the presence of Christ the Saviour among us. When darkness surrounds us, the light, which is the newborn Lord, shines even brighter! He himself assures us of this: “I am the light of the world. Whoever follows me will not walk in darkness, but will have the light of life” (Jn. 8, 12). And then he makes each of us bearers of God’s light: “You are the light of the world... In the same way, let your light shine before others, so that they may see your good works and give glory to your Father who is in heaven.” (Mt. 5:14.16).

The light of the Newborn in the soul and body of our people illuminates a place of hope and invincibility. As darkness surrounds us, may the light of Christmas that is within us become even brighter! Instead of worrying about the darkness, let us light at least one Christmas candle! When we feel cold, let us warm at least one person with the kindness of our own heart, and together we will experience the warmth of God’s love! Let us spread this Christmas light and warmth around us today.

In the middle of the night of prolonged Russian aggression, we, Ukrainians, light up the invincible light of God’s truth and love with our witness. Examples of this light are the self-sacrificing service of our defenders, the self-sacrificing work of volunteers, doctors and chaplains, the numerous expressions of solidarity that we show to our neighbours in need in the daily circumstances of this calamity of war. And a particular sign of the presence of God’s light in our midst are the Centres for resilience and the treatment of the wounds of war, which were built by the efforts of our faithful and in which the most vulnerable social groups of our society find spiritual and humanitarian support. These centres, which are usually located near our communities, resemble the quiet place near Bethlehem, which St. Joseph found for Mary and in which she gave birth and swaddled the Child Jesus.

In these contemporary Christmas mangers, where thanks to the glow of human solidarity during the blackouts there is electricity and you can warm up, today carols resound! There a place is provided for God, there a place is provided for every person who can not only satisfy

his temporary needs but can also renew the lamp of his own heart, in order to shine unto others & “with the hope to which the Lord calls us” (cf. Eph. 1:18), to be a bearer of resilience for the tired.

Today the heart of every believing Ukrainian becomes a hospitable Bethlehem, where Jesus finds refuge, who comes to us in the form of our neighbour in need. It is in the hearts of the sons and daughters of our people who in their native lands or in the settlements, raise their hands in prayer to the sky and extend a helping hand to their neighbour. It is here that the common victory of Ukraine over a modern Herod, who set out to destroy our people, is forged. And so, with faith in our hearts, we can sing a song of victory over the Herods of all times:

*Bless us, Divine Child,
Give us today your gift of love
May not the power of hell ever be able
To separate us from You.
Bless us, for we are Your children,
Christ is born, give praise! (“Na nebi zirka - In the sky a star”).*

On this joyful and bright day of Christmas, I greet each of you with the warmth of God’s unceasing presence. With deep gratitude in my heart, I greet our military, volunteers, doctors, energy workers, and rescuers. For several years now, you have been the bearers of hope, tirelessly protecting, supporting, and preserving the lives of our long- suffering people.

I also greet our teachers and educators, who with great dedication in conditions of war not only impart knowledge to children, but also nurture in them a sense of resilience, teach them to be human, even in inhumane circumstances. To everyone who shines with a bright heart in the midst of darkness and projects the warm of kindness in the cold of war and devastation, I express my deep gratitude.

I greet those who are currently on the front line, in the occupied territories, in hospitals. I especially greet those who lost their homes, and those who provided shelter to those in need, whether in Ukraine or abroad, so that they might experience some home comfort and Christmas joy.

With Christ’s Nativity I wish to hasten to those who mourn the loss of the dead and the missing in action, who watch over the wounded in hospitals. I embrace those who are far from their homeland, parents who miss their children, wives who are waiting for their husbands to return from the front, and children who are praying that daddy will come home as soon as possible.

From the bottom of my heart, I impart on you all my fatherly blessing, and wish each of you, from the youngest to the oldest, the true joy of God’s children, a tasty kutia, a merry celebration of Christ’s Nativity, and a happy, peaceful, victorious and blessed New Year. As long as we are able to shine and warm one another with the light of Christmas, carols and prayer, no darkness or cold will ever overcome us!

Christ is born! Glorify Him!

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv

at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the day of our father, St. Nicholas of Myra in Lycia, the Wonderworker,
the 6th of December in the 2024th Year of our Lord

Image Courtesy of: <https://orthochristian.com/67164.html>

Вих. ВА 24/345

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним архієпископам і митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному духовенству,
преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам,
в Україні та на поселеннях у світі сущим

... І вона породила свого сина первородного,
сповила його та поклала в ясла,
бо не було їм місця в заїзді (Лк. 2, 7).

Христос народився! Славимо Його!

Дорогі в Христі!

Різдво Христове непереможною силою світла і теплом Божої любові огортає нас! Сьогодні Син Божий народжується в людському тілі, беручи на себе всі досвіди людського життя: переживає вбогість, відкинутість і ворожнечу, холод зламаних людських стосунків і темряву людської ненависті й переслідування. Бог приходить саме туди, де «немає Йому місця», де людина викинула Його зі свого життєвого простору та горизонту власних мрій.

У різдвяну ніч духовна темрява, яку створила людина холодом власної байдужості та гріха, відступає перед Божим світлом із небес у Дитятку Ісусі, що спочиває в яслах на сні. Під ангельський спів «Слава во вишніх Богу і на землі мир...» холод відчуження людини від Бога і ближнього перетворюється на тепло наближення Бога до людини. Про це пророкує старозавітний пророк Ісаї: «Народ, що в пільмі ходить, уздрів світло велике; над тими, що живуть у смертній тіні, світло засяяло» (9, 1).

Водночас наближення Бога до людини в Різдві Сина Божого дає початок справжньому зближенню людини з людиною, справжньому примиренню і миру, який із небес приходить до нас. У відповідь на Божу близькість, яка зігриває і рятує життя, пастушки кажуть один до одного: «Ходімо до Вифлєсму!» (пор. Лк. 2, 15). Вони разом ідуть, шукають і знаходять Йосифа, Марію й Дитятко, яке лежить у яслах. Побачивши Дитя у вертепі, як було їм сповіщено, вони виходять і радісно розповідають про це диво, яке пережили.

Опис цієї зустрічі дихає на нас теплом. Божественне Дитя є для нас, українців, світлом Божим серед воєнної темряви, теплом Божої близькості серед нелюдських відчужень сьогодення.

Цієї зими ворог хоче перетворити в Україні темряву і холод на зброю масового знищення, найдешевшу у світі! Щоночі повітряні атаки агресора методично нищать наші міста і сіла, домівки та їх життєво необхідну інфраструктуру, вбивають цивільних людей. Ворог прагне зробити з квітучої країни льодяну пустелю, експортуючи в Україну пустку власного Сибіру. Те, що він не може вкрати, – безоглядно нищить; кого не здатний поневолити – убиває. Куди він заходить, там немає вже місця ні для кого – ні для Бога, ні для людини. Скільки зусиль він вкладає, щоб сіяти холод, голод, темряву і власну духовну порожнечу! Це про нього можна сміливо сказати словами пророка Давида: «Невже не схаменуться всі ті лиходії, що поїдають мій народ, начебто хліб їли? Вони Господа не призивають, тим і дрижатимуть від страху, бо Бог – із родом справедливих. Над замислом убогого ви хочете сміятись, проте Господь – його притулок» (Пс. 14, 4–6).

Та попри непевність, тривогу, жалобу і журбу, ми, українці, святкуємо Різдво, як це робили наші предки з роду в рід, навіть перебуваючи під пануванням безбожного комуністичного режиму минулого століття. У кривках карпатських лісів, на засланнях чи потаємно по домівках вони запалювали різдвяну свічку на знак живої віри, на знак присутності між нами Христа-Спасителя. Коли довкола темрява, то світло, яким є новонароджений Господь, світить ще яскравіше! Він сам нас у цьому запевняє: «Я – світло світу. Хто йде за Мною, не блукатиме в темряві, а матиме світло життя» (Ів. 8, 12). Відтак робить кожного з нас носієм Божого світла: «Ви – світло світу... Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі» (Мт. 5, 14. 16).

Світло Новонародженого в душі й тілі нашого народу освічує простір надії й незламності. Коли довкола нас темрява, хай те світло Різдва, що всередині нас, стане ще яскравішим! Замість нарікати на темряву – запалімо хоча б одну різдвяну свічку! Коли відчуваємо холод – зігріймо хоча б одну людину добром власного серця, і нам разом стане тепло в Божій любові! Це різдвяне світло і тепло сьогодні поширюймо довкола себе.

Посеред ночі тривалої російської агресії ми, українці, нашим свідченням запалюємо непереможне світло Божої правди і любові. Прикладами такого світла є жертвне служіння наших захисників, жертвна праця волонтерів, медиків і капеланів, численні прояви солідарності, які ми виявляємо ближнім у потребі в щоденних обставинах цього воєнного лихоліття. А особливим знаком присутності Божого світла між нами є Центри стійкості та лікування ран війни, які споруджені зусиллями наших вірних та в яких знаходять духовну і гуманітарну підтримку найбільш вразливі соціальні групи нашого суспільства. Ці осередки, що зазвичай розміщені поряд із нашими громадами, нагадують затишне місце біля Вифлеєму, яке знайшов св. Йосиф для Марії та в якому Вона породила і сповила Дитя Ісуса.

У цих сучасних різдвяних яслах, де завдяки сяйву людської солідарності під час «блекаутів» є електроенергія і можна зігрітися, сьогодні лунає коляда! Там є місце для Бога, там є місце для кожної людини, яка може не тільки задовольнити свої дочасні потреби, а й оновити світильник власного серця, щоб відтак світити іншим «надією, до якої нас кличе Господь» (пор. Еф. 1, 18), бути носієм стійкості для втомлених.

Нині серце кожного віруючого українця стає гостинним Вифлеємом, де знаходить прихисток Ісус, який приходить до нас у постаті нашого ближнього в потребі. Саме в серцях синів і дочок нашого народу, які, перебуваючи на рідних землях чи на поселеннях, підносять руки в молитві до неба і простягають руку допомоги ближньому, кується спільна перемога України над сучасним Іродом, який заповзвся погубити наш народ. Проте ми з вірою в серці можемо співати піснюперемоги над Іродами всіх часів:

*Благослови нас, Дитятко Боже,
Даруй нас нині любов'ю,
Хай і пекельна сила не зможе
Нас розділити з Тобою.
Благослови нас, ми ж Твої діти,
Христос родився, славте! («На небі зірка»).*

У цей радісний і світлий день Різдва Христового вітаю кожного з вас теплом Божої безнастанної присутності. Із глибокою вдячністю в серці вітаю наших військових, волонтерів, медиків, енергетиків і рятувальників. Уже котрий рік поспіль ви є носіями надії, невтомно захищаючи, підтримуючи та зберігаючи життя нашого багатостраждального люду.

Вітаю також наших учителів і вихователів, які з великою посвятою в умовах війни не тільки передають дітям знання, а й плекають у них відчуття стійкості, навчають їх бути людьми навіть у нелюдських обставинах. Усім, хто світить світлим серцем серед темряви і зігріває добром серед холоду війни й розрухи, висловлюю глибоку подяку.

Вітаю тих, хто зараз перебуває на лінії фронту, на окупованих територіях, у лікарнях. Особливо вітаю тих, хто втратив домівку, і тих, хто дав потребувачим притулок, чи в Україні, чи за кордоном, щоб вони відчули крихту домашнього затишку та різдвяної радості.

З Різдвом Христовим бажаю поспішити до тих, хто оплакує втрату загиблих і зниклих безвісти, хто чуває над пораненими в лікарнях. Обіймаю тих, хто є далеко від рідної землі, батьків, які скупають за своїми дітьми, дружин, які чекають повернення з фронту своїх чоловіків, та дітей, які моляться, щоб тато якнайшвидше повернувся додому.

Від щирого серця уділяю всім вам батьківське благословення і бажаю кожному з вас, від наймолодшого до найстаршого, справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, переможного, мирного і благословенного прийдешнього року. Поки ми здатні світити й зігрівати одне одного різдвяним світлом, колядою та молитвою, ніяка темрява чи холоднеча нас ніколи неперодлає!

Христос народився! Славимо Його!

† СВАТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Ликійських, чудотворця,
6 грудня 2024 року Божого

Stained Glass located in St. Joseph's Ukrainian Catholic Church, Winnipeg, Manitoba, Canada

Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg
Українська Католицька Архiepархія в Вінніпегу
2024 PASTORAL GREETINGS
OF THE UKRAINIAN CATHOLIC BISHOPS OF CANADA
ON THE OCCASION
OF THE FEAST OF THE NATIVITY OF OUR LORD

To the Very Reverend Clergy, Monastics and Religious Sisters and Brothers, Seminarians and Laity of the
Ukrainian Catholic Church in Canada

Christ is Born! Let us Glorify Him!

“The whole universe is today filled with joy, for Christ is born of a Virgin.”
(Matins of Christmas)

Dear Sisters and Brothers,

Our celebration of the birth of Christ proclaims joy especially amid difficult times in our world at this present moment: The Christmas carols we sing in Ukrainian and English speak of joy that results from the birth of our Saviour, Jesus Christ, - “Nova Radist’ Stala” and “Joy to the World.” Joy transforms our experiences and joy gives us life. Our Christmas Gospel reading tells us that the astrologers were overjoyed at seeing the star over Bethlehem; let us open our eyes so that God can lead us on the right path. In our Christmas Matins and then during the Divine Liturgy, we announce after receiving the Holy Eucharist, “The whole universe is today filled with joy, for Christ is born of a Virgin.” The joy brought about by Christ’s birth changes everything, because God is with us.

This repeated singing and hearing of joy because of Christ’s Birth nurtures our hearts and minds to believe and understand that God is in control of all things and that our fears and our worries will not change anything. In the face of war, crises, and instability, the joy we experience at Christmas is an antidote to fear and a reminder that God will provide, that God transforms death into life, that God is the source of all hope.

Joy and hope are intimately connected. Joy means having renewed hope. We need joy and hope in our lives and in our world. Joy is not an exuberant happiness that fades quickly and leaves us feeling empty. Joy is a lasting conviction that God is our Lord and that God has compassion on all people. Joy is the belief that God is our hope.

The Jubilee Year is a time of joy and hope that begins during this Christmas Season of 2024 and lasts until December 28, 2025 in Eparchies and on January 6, 2026 at St. Peter’s Basilica in Rome. Pope Francis has given the theme of “Pilgrims of Hope” to the Ordinary Jubilee of 2025.

Let us take the joy of Christmas throughout the entire Jubilee year as we mark and celebrate the jubilee as individuals, families, parishes, and the entire people of God. Being a pilgrim means packing light for the journey. We must remember to pack joy as pilgrims of hope this year. It does not weigh much, but it is necessary. Whether we are making a pilgrimage to Rome to walk through one of the four holy doors or whether we participate in a local pilgrimage in our Eparchy during the Jubilee, we take joy and hope with us. When we experience God’s great forgiveness during the Sacrament of Penance during this Jubilee and always, we receive joy and hope. When we give hope to others through our works of kindness and mercy this year, we share joy with the world.

We, the Ukrainian Catholic Bishops of Canada, pray for each one of you and your family throughout our country. We hold our suffering brothers and sisters in Ukraine in prayer knowing that the celebration of Christ’s Birth will bring great joy and hope in the midst of great darkness of war. May our Holy Mother protect and guide all of you.

Christ is Born! Glorify Him!

Given on December 6, 2024

On the Feast of St. Nicholas, the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycia

Yours in Christ, source of joy and hope born in Bethlehem,

+ Lawrence Huculak, OSBM
Metropolitan Archbishop of Winnipeg

+ David Motiuk (author)
Eparchial Bishop of Edmonton

+ Bryan Bayda, C.S.s.R.
Eparchial Bishop of Toronto

+ Michael Kwiatkowski
Eparchial Bishop of New Westminster

+ Michael Smolinski, C.S.s.R.
Bishop-Elect of Saskatoon

+ Andriy Raby
Auxiliary Bishop of Winnipeg

+ Michael Wiwchar, C.S.s.R.
Bishop Emeritus of Saskatoon

+ Stephen Chmilar
Bishop Emeritus of Toronto

Christ is Born!
Христос Рождается!

Image courtesy of: <https://stnicholaschurchde.org/christmas-eve-tradition/>

Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg
Українська Католицька Архiepархія в Вінніпегу
2024 ПАСТОРАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ
УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПІСКОПІВ КАНАДИ
НА РАДІСНИЙ ПРАЗНИК
РІЗДВА ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Всечеснішим отцям, преподобному монашеству, братам та сестрам у Христі!

Христос Народився! Славимо Його!

«Слава на висотах Богу й на землі мир людям Його вподобання» (Лк 2:14)

Дорогі сестри та брати,

Наше святкування Різдва Христового звіщає радість, особливо у важких обставинах, які переживає наш світ у теперішній час: Різдвяні колядки, які ми співаємо українською та англійською мовами, проголошують радість, яка випливає з народження нашого Спасителя, Ісуса Христа. «Нова радість стала», «Радість світу». Радість перемінює наш досвід та дає нам життя. У різдвяному євангельському читанні розповідається, що зіздарі зраділи, побачивши зірку над Вифлеємом; відкривмо і ми свої очі, щоб Бог міг провадити нас правильною дорогою. У нашій Різдвяній Утрени та під час Божественної Літургії, після прийняття Пресвятої Євхаристії, ми проголошуємо: «Вся вселенна сьогодні наповнилася радістю, бо Христос народився від Діви.» Радість, яку приносить народження Христа, змінює все, бо з нами Бог.

Цей багаторазовий спів і слухання радості з приводу Різдва Христового навчає наші серця та розум вірити і розуміти, що Бог управляє всім і що наші страхи та тривоги нічого не змінять. Перед обличчям війни, криз і нестабільності, радість, яку ми переживаємо на Різдво, є протиотрутою від страху і нагадуванням про те, що Бог подбає, що Бог перетворює смерть на життя, що Бог є джерелом кожної надії.

Радість і надія тісно пов'язані між собою. Радість означає мати оновлену надію. Ми потребуємо радості і надії в нашому житті та в нашому світі. Радість - це не таке щастя, яке швидко минає і залишає відчуття порожнечі. Радість - це стійке переконання, що Бог є нашим Господом і що Бог милосердний до всіх людей. Радість - це віра в те, що Бог є нашою надією.

Ювілейний рік – це час радості та надії, який розпочинається в цей Різдвяний час 2024 року і триває до 28 грудня 2025 року в єпархіях та до 6 січня 2026 року в базиліці Святого Петра в Римі. Папа Франциск вибрав тему «Паломники надії» для чергового Ювілею 2025 року. Отож несімо цю радість Різдва Христового протягом усього Ювілейного року, відзначаючи та святкуючи цей ювілей особисто, родинами, парафіями та всім Божим народом.

Бути паломником означає запастися світлом для подорожі. Цього року, як паломники надії, ми повинні не забути взяти з собою радість. Вона не важить багато, але вона необхідна. Незалежно від того, чи ми здійснюємо паломництво до Риму, щоб пройти через одні з чотирьох святих дверей римських базилік, чи беремо участь у місцевому паломництві в нашій єпархії під час Ювілею, ми беремо з собою радість і надію. Коли ми відчуваємо велике Боже прощення під час Таїнства Покаяння під час цього Ювілею і завжди, ми отримуємо радість і надію. Коли ми даруємо надію іншим через наші добрі діла і чинимо милосердя цього року, ми ділимося радістю зі світом.

Ми, українські католицькі єпископи Канади, молимося за кожного з вас та ваші родини по всій нашій країні. Ми молитовно підтримуємо наших страждених братів і сестер в Україні, знаючи, що святкування Різдва Христового принесе повноту радості і надії посеред великої темряви війни. Нехай Пресвята Богородиця оберігає і провадить усіх вас.

Христос Народився! Славимо Його!

*Дано 6 грудня 2024 року
на празник св. Миколая Чудотворця, архієпископа Мир Лікійських*

+Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ
Митрополит-Архієпископ Вінніпезький

+Давид Мотюк (автор)
Єпарх Едмонтонський

+Браян Байда, ЧНІ
Єпарх Торонтонський

+Михайло Квятковський
Єпарх Нью Вестмінстерський

+Михайло Смолінський, ЧНІ
Єпарх-номінант Саскатунський

+Андрій Рабій
Єпископ-помічник Вінніпезький

+Михайло Вівчар, ЧНІ
Єпарх-емерит Саскатунський

+Степан Хміляр
Єпарх-емерит Торонтонський

Image Courtesy of: <https://ukraineKyivpavilion.ca/>